

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

79 L. Iulia de ambitu quo sensu cesset Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

scriptum reliquerunt. Igitur apud Francos, inquit Costalius, non ex canonica institutione sed ex pacto, stipulatione, & coemptione Sacerdotia seu beneficia ecclesiastica parantur. Quo nihil magis impiū fieri posset in eo quidem genere. Quod autem Costalius impingit ibidem Panormitano quasi scriberet ad Rubricam de Simonia, hodie titulum de simonia correctum esse, nec in curia Romana locum habere, volumina Panormitani quibus nos videtur id falsum esse conuincunt & ipso intuitu declarant, cum tale nihil scribat Panormitanus: Romana verò Curia simoniacos acerrimè semper infectata fuit atque coërcuit & infectatur atque coërcet etiānum, testibus exemplis propè quotidianis. At hoc solum dicit ad cap. de simonia. nu. 5. Panormitanus, doctores quosdam dicere titulum de Simonia non habere locum in curia Romana, quemadmodum nec in curia Principis locum habet lex Iulia de ambitu. l. vnic. n. ad l. Iul. de ambit. eo quòd non à populo, sicut olim, sed ab ipso principe magistratus crearentur quo loco Bartolus operatur l. Iuliam ambitus, vel iura de simonia potius, obseruari quoad eos qui Pontificem semper circumsepiunt & ambitiosis ab illo nullius mali conscio multa frequenter impetrant, non sine liberali subinde manuum suarum vnctione. cōqueriturque ibidem Bartolus simoniam non puniri sicut oportet; ideoque nullas notas de simonia cōstitutiones amplius fieri. Sed post Bartoli tempora tum in Extrauagantibus tum in

77
Titulum de
Simonia non
esse correctū.

78
Curia Rom.
Simoniacos
egregiè coër-
cet.

79
L. Iulia de
ambitu quo
sensu cesset
Romæ.

85
Bartolus
de simonia
l. Iuliam
ambitus

80
Iura de Si-
moniacis no-
uissima.

81
Simonia in
beneficiis qua
tenus iure di-
uino sit pro-
hibita Pa-
normitano.

82
Pro beneficiis
aliquid acci-
pere vel dare,
Simoniã esse
indubitanter.

tum in variis Conciliis de simoniâ egregiè
puniendis constituta sunt satis multa quæ sunt
& adhuc in obseruãtia prorsus viridi, ne phra-
sin practicorum nostrorum vel delicatius vel
morosius refugiamus. Restringit nihilominus
istud istorũ Doctorum liberius dictum Panor-
mitanus ad solam simoniam iure duraxat hu-
mano prohibitam, quo Princeps ipse solus so-
lutus est licet omnem omninò mali speciè per
se diligèter euitare debeat: At qui, simoniam
in beneficiis ordinum ecclesiasticorum vel po-
testatis clauium ecclesiasticarum executionem
annexam habentibus, ipso quoque diuino iure
prohibitã censeri: mota simul quæstione, num
Pontifex incurrere possit ipse simoniam, & an
hi qui dederunt aliquid ipsi Põtifeci pro bene-
ficiis obtinendis in conscientia tuti sint, maxi-
mè quando Pontifex ipse simoniam non in-
currit; quæ nostri nunc propositi non sunt, &
à Felino deinceps aliis quæ compluribus latè
disputantur ad idem c. 1. de Simonia.

Porro tametsi de permutatione beneficio-
rum liberali seu nullis interueniètibz quidem
pecuniis at sine consensu Episcopi facta dubi-
tatum fuerit, an ibi nimirum Simonia lateret
an non, nemo tamen dubitauit ynquam, quin
extra permutationem simonia sit apertissima si
vel pecunia vel aliquid pecuniis æstimabile de-
tur collatori vel Patrono vel aliis quibuscung;
pro beneficiis ecclesiasticis obrinendis. c. au-
diuimus. c. si quis violauerit. c. ex multis. c. al-
tare. & alibi passim. 1. quæst. 3. quantumuis de
iura